

Folketingets Udvalg for Udlændinge-
og Integrationspolitik
Folketinget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 7. august 2012
Kontor: Udlændingekontoret
Sagsbeh: Anne-Marie Træholt
Sagsnr.: 2012-0032-0338
Dok.: 508165

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 418 (alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 2. juli 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Inger Støjberg (V).

Morten Bødskov

/ Niels Henrik Larsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

UUI alm. del. Spørgsmål nr. 418 fra medlem af Folketinget Inger Støjberg (V).

”På baggrund af ministerens brev af 11. juni 2012, jf. UUI alm. del – bilag 137, bedes ministeren redegøre uddybende for situationen i Italien på flygtningeområdet, som tilsyneladende har givet anledning til beslutningen om, at der ... ’fremadrettet som udgangspunkt ikke kan overføres særligt sårbare personer til Italien’ ”.

Svar:

Som tidligere oplyst over for udvalget, modtog Justitsministeriet henholdsvis den 25. januar 2012 og den 7. maj 2012 underretning fra Udenrigsministeriet om to konkrete sager vedrørende overførsel til Italien i medfør af Dublin-forordningen, som Dansk Flygtningehjælp har indbragt for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Dansk Flygtningehjælp har i sin stævning i de to sager bl.a. henvist til en række rapporter udgivet i 2011 af forskellige organisationer og institutioner – herunder Amnesty International, Europarådets Menneskerettighedskommissær, den tyske humanitære organisation Pro Asyl, samt den schweiziske flygtningehjælp Schweizerische Flüchtlingshilfe – hvori der rejses kritik særligt af modtageforholdene i Italien, herunder af kapaciteten til at håndtere et stigende antal asylansøgninger, og af mulighederne for særligt sårbare personer for at få den nødvendige hjælp. Kritikken er endvidere rettet mod levevilkårene for personer, der har opholdstilladelse i Italien som flygtning eller på andet grundlag. Ifølge rapporterne er der bl.a. ingen integrationshjælp, ydelser eller lignende, og adgangen til almindelig sundhedsbehandling forudsætter en permanent adresse i Italien.